

**A DEÁK FERENC MEGYEI KÖNYVTÁR PÁLYÁZATA:
„AZ ÉN NAGY REGÉNYEM”**

A Nagy Könyv-játék keretében szeptemberben olvasmányélmény-pályázatot hirdetett a DFMK Gyermekkönyvtára zalaegerszegi és városkörnyéki gyerekeknek. Kedves regényük élményszerű bemutatásával, azaz könyvismertetéssel pályázhattak a résztvevő felső tagozatos tanulók. Irodalmi pályázatunkra 9 iskolából 29 dolgozat érkezett, örömünkre sok gyermek maradandó olvasmányélménye a Nagy Könyv-játék 100-as listájának gyermekkönyveiből került ki. Többek között a következő könyveket ismertették a pályázók:

Brontë, Charlotte : Jane Eyre,
Fekete István: Tüskevár,
Fekete István: Vuk,
Kosztolányi Dezső: Édes Anna,
Milne, A. A.: Micimackó,
Molnár Ferenc: A Pál utcai fiúk,
Móricz Zsigmond: Légy jó mindhalálig,
Rowling, J. K.: Harry Potter és a Tűz serlege,
Szabó Magda: Abigél,
Tolkien, J. R. R.: A Gyűrűk Ura.

November 28-án, a gyermekkönyvhéten került sor – író-olvasó találkozó keretében – a pályázat eredményhirdetésére, a könyvjutalmak és az emléklapok átadására. Valamennyi pályázó közös ajándékként Bosnyák Viktória író volt a rendezvény díszvendége, aki könyvei humoros bemutatásával valóban emlékezetessé tette a díjkiosztást.

Oláh Rozália

A pályázat díjkiosztója a DFMK-ban

Az alábbiakban az 5-6., a 7. és 8. osztályos kategóriában I. helyezett pályázók dolgozatait adjuk közre:

Maria Gripe: Agnes Cecilia

Nekem nagyon sok kedvenc könyvem van. Nyári könyvélményeim során a számuk sokat gyarapodott. Maria Gripe Andersen díjas regénye, az Agnes Cecilia a sor elejére került.

Befalazott szekrények, régi fényképek, titkos iratok, rejtekajtók...van akinek nem dobogtatja meg a szívét? Bepillantani régen élt emberek naplójába, leveleibe..., kézbe venni sok évtizede nem érintett tárgyakat...van ennél izgalmasabb dolog?

Titokzatos álmok, furcsa hangulatok, sejtelmes telefonok, ellebbenő árnyak, megmagyarázhatatlan érzések - ezek mind-mind felébresztették bennem a nyomozó kedvet. Ilyen körülmények közé került Nora, a főhős, aki (mint én is) tele van kérdésekkel, kíváncsi gondolatokkal.

Egy mesekönyv sorai indítják a „nyomozást”: „Indulj el nem tudom merre, és keress nem tudom mit”!

Az első nyom egy különleges telefonhívás volt. Nora és barátai egy Stockholm külvárosában lévő boltban különös csomagot vesznek át. Mi lehet a csomagban? Egy baba, Agnes Cecilia. Régies ruhában, nyakában aranyláncon egy medállal, ami képet, hajtincset és monogramot rejt.

Sok kérdés merül fel. A nyomok a múlt század elejére vezetnek vissza. Izgalmas fejezetek során tárul fel Nora őseinek története. Sokat megtudtam a régiek világáról. Életük, sorsuk sokban hasonlít a miénkhez, de különbségek is vannak szép számmal. Lassan kibontakozott a baba története, kezdtek magyarázatot kapni a titkok.

Tetszettek az emberek kapcsolatairól szóló részek, például: a barátságról, a család fontosságáról írt sorok. A megelevenedő családfa történetben minden helyre kerül a végén.

Elmondhatom, nagy élmény volt. Ajánlom azoknak a gyerekeknek, akik az izgalom mellett elgondolkodtató, komoly olvasmányra vágnak, akiket érdekel a régi emberek világa. Könyvespolcotokon van a helye!

*Merényi Mercédesz 6.o.
Zrínyi Gimnázium - Zalaegerszeg*

A. A. Milne: Micimackó

Az én egyik legkedvesebb regényem a Micimackó, melynek írója Alan Alexander Milne. Ezt a könyvet az iskolában kaptam, és a múlt nyáron úgy gondoltam, elolvasom.

Amikor elkezdtem, az elején egy kicsit unalmasnak tűnt, aztán ahogy jöttek sorba a kedves kis történetek, egyre jobban megtetszett. Úgy szálltak az oldalak egymás után, hogy szinte észre sem vettem és vége lett. A címéről ítélve azt gondoltam, ezt a könyvet kisebb gyerekeknek szánta az író, de ahogy elolvastam, szerintem bármely korosztály számára érdekes olvasnivaló. A felnőtt és a gyermekolvasónak mást és másféle gyönyörűséget jelent. A könyv minden figurája és azok gondolkodásmódja gyermeki. Az állatfigurák miatt a kicsik számára mesés olvasmány, a nagyobbaknak pedig izgalmas kalandokat tartogat a regény.

Szerintem vicces, ugyanakkor nagyon kellemes hangvételi mű. A szereplők szinte mind állatfigurák, csupán egy emberi alak szerepel benne, az pedig egy kisfiú.

Az egész történet egy mesebeli erdőben játszódik, ahol mindennap történik valami mulatságos vagy izgalmas esemény. Itt élnek együtt: *Micimackó*, a fontoskodó *Nyuszi*, a tudálékos *Bagoly*, a félénk *Malacka*, a sértődős *Füles*, *Kanga*, a kenguru a kicsinyével *Zsebibabával*, a vidám és ugrálós *Tigris*, és mindannyiuk szeretett gazdája, *Róbert Gida*.

Érdekes a műben, hogy a fiú neve is inkább állatnévre, mint emberire hasonlít. Valószínű, azért kapta ezt a nevet az írótól, mert nagyon szereti az állatait, s így talán jobban hasonul velük.

A Százholdas Pagonyban mindenki hibázik, mindenkinek hiányzik valami fontos tulajdonsága, de ezért soha senki nem kap büntetést vagy szidást. Mindenki megőrizheti saját egyéniségét. Itt mindenkinek van külön kuckója, világa, tartózkodási helye, de megvannak az utak kuckótól - kuckóig is. A játékállatok nincsenek egyedül. Elmennek egymáshoz, gondolnak egymásra, és igazán csak együtt érzik jól magukat.

Micimackó gondolkodása logikus és célratoró, még a kudarcok megelőzésére is mindig van ésszerű magyarázata. *Malacka* nagyon félős, és sokszor a gondolatait is ez irányítja. *Nyuszi* készíti a terveket az akciókhoz, mindig fontoskodik, és ezzel hívja fel magára a figyelmet. Van, mikor ezt a többiek nem igazán nagy lelkesedéssel fogadják. *Fülest* általában a félreértések készítetik szónoklásra. Ha ezt barátai tudomására hozzák, akkor mindig megsértődik. Nekem éppen az tetszett a regényben, hogy minden szereplőnek teljesen különböző a természete, mások a szokásaik, mégis megértik egymást. Mindig tettekre készek, segítőkészek és önfeláldozóak. Ezek mindannyiunkban megtalálható, legnagyobb részben pozitív tulajdonságok.

Számomra érdekes, hogy szinte mindenki mesekönyvnek említi, pedig nem tartalmaz hagyományos meseelemeket. Nem történnek benne csodák, mégis van valami olyan varázsa az olvasó számára, amivel hasonlít a mesékre.

Talán ez a varázslatos tartalom fogott meg engem is.

Csécs Krisztina 7.b.o

Dr. Papp Simon Általános Iskola - Gellénháza

Fekete István: Tüskevár

Fekete István 1900. január 25 - én született a Somogy megyei Göllén. Apja tanító és iskolamester volt. Öt éves korában költözik Kaposvárra a család. István a helyi gimnáziumba jár. A tanulás gyengén megy neki, ezért beiratják a polgári fiúiskola első osztályába, ahol megtalálja önmagát, és barátokra is szert tesz.

1915-ben hároméves felsőkereskedelmi iskolába iratkozik. De a nagyvárosból jobban vágyik a városszéli erdők világába. 1917-ben Somogyfajsra utazik nagyapjához. Itt szerzi első vadászélményét. Megszereti az erdők- mezők növény és állatvilágát. 1917-ben katonának áll. 1926-ban Bakócán gróf Mailáth György birtokán kap állást. Erdőkről -földekről hazatérve tollat ragad, és leírja a természetben szerzett élményeit. 1929. december 12 - én házasságot köt Piller Edittel, majd Ajkára költöznek. Itt is a mezőgazdaságban dolgozik, mert mindig a természethez vágyódik.

Nyolc éves korában kezdett el írni. Első verse egy rövid költemény a békéről, majd a vadászat, vadgazdálkodás élményeiről jelennek meg munkái. Barátságot köt Kittenberger

Kálmán afrikavadász, íróval, aki nagy hatással volt munkásságára. 1936 - ban írta *A koppányi aga* testamentuma című művét, mellyel pályázatot is nyert. Ezt követi a *Csí*, a *Kele*, a *Lutra*, *Bogáncs*, *Tüskevár*, *Vuk*, valamint több elbeszéléses kötete.

Életútját, munkásságát a tőle származó idézet jellemzi: „*Keresem az utat, a patakot, a nádast, a csereszagú erdőt...s közben megtaláltam a Hazámat.*”

Nekem kedves könyvem a Tüskevár, amit 5. osztályban olvastam először. Akárhányszor olvasom újra, mindig új meg új szépségeket fedezek fel benne.

A Tüskevár egy olyan nyár története, amelyre minden kamasz fiú vágyik. Távolság az aggódó szülőktől, a csodaszép berekben egy bölcs öreg császár felügyelete alatt lenni, ott aludni, halat fogni, együtt élni a tájjal. Ez várt a regény két főhősére: a budapesti fiúkra. Ladó Gyula Lajos („Tutajos”) és Ponorai Béla („Bütyök”) a két jóbarát, Kengyel tanár úr óráján is erről ábrándozik. Bár az utazás a bizonyítványtól függ, de minden felhő eloszlik a fiúk feje felől, és Tutajos útra kelhet nagybátyjával a Balaton mellé. Ott találkozik Matula Gergővel, akire rábízják a fiút. Tutajos tipikus budapesti gyerek, de a bölcs Matula által megszereti a falusi életformát. Hamarosan megérkezik barátja Bütyök, akit szintén Matula bácsi gondjaira bíznak. Gergő bácsi azonban nemcsak horgászni tanítja meg őket, hanem az élet nagy igazságaira is. A berek szórakoztatja, de keményen rá is kényszeríti őket, hogy szembenézzenek az élet kihívásaival. Tutajos egy jégeső következtében ágyának esik tüdőgyulladással. Bütyök pedig megismerkedik az állami gazdaság életével, dolgozni kezd. Találkozik a szép vízhold lánnyal, Szanyadi Katalinnal, akibe szerelmes lesz. Ráébred arra, hogy tetszik neki a falusi életforma, a gazdálkodás.

Matula mellett gyorsan elmúlik a nyár. Megtanulták tisztelni és szeretni a természetet. Lassan vissza kell térniük Budapestre, mert kezdődik az iskola. A fiúk férfivá értek a nyáron, és megerősödve, élményekkel gazdagodva szállnak vonatra.

A regény egyik legszebb része a „tüskevár” jelentésének megoldása, amely már nem létezett a fiúk nyaralása idején, de mégis olvashatunk ennek felderítéséről. A szegény emberek építették még a török világban. Ez volt a biztos menedékhely a fosztogatások idején. A várat alig lehetett észrevenni, elrejtette a nád, ha valaki mégis meglátta, vagy meg akarta közelíteni, arra pusztulás várt, mert elnyelte a mocsár.

A Tüskevár az elmúlás szimbóluma is, aminek „öre” Matula, aki mondja is: „egyszer minden elmúlik”. A könyv lapjain azonban örökké él, és élni fog az olvasók szívében is. Nekem Matula bácsi a kedvencem ebből a történetből. Szívesen elfogadnám nagyapámnak, mert akkor én lehetnék „Tutajos” helyében, járhatnék nyáron a berekben, télen pedig jót horgásznék. Megtanulhatnám vezetni a csónakot, használni a puskát. Madarakra, vaddisznóra és más állatokra vadásznék.

Számomra a regény egyik fontos üzenete, hogy a barátság a legszebb emberi kapcsolatok egyike. A nyaralás végére a fiúk is megértik, hogy: „Az idő múlhat, de szépség és jószág, a szeretet és az igazság nem múlik el az évszakokkal, nem múlik el az emberekkel, hanem örökös, mint a testetlen valóság, s ezekből annyit kap mindenki, amennyit megérdemel”.

Ajánlom mindenkinek, aki már tud olvasni; igazi kikapcsolódást nyújt számotokra.

*Szakács Ákos 8.f. o.
Landerhegyi és Pais Dezső Általános Iskola
/Pais Dezső Tagiskola/ – Zalaegerszeg*